

**VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Rev-167/05
Banja Luka, 16. 6. 2006.**

U I M E N A R O D A

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija: Stake Gojković, kao predsjednika vijeća, Biljane Tomić, Petra Bajića, Stevana Savića i Violande Šubarić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja: Milke Mitrović, Ž. M. i mldb. Ž. M., svi iz B. kod G., zastupani po punomoćniku P. S.-V., advokatu iz B., protiv tužene: R. S. – Ministarstvo odbrane – V. R. S., zastupana po V. pravobranilaštvu VRS B. L., radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužene, protiv presude Okružnog suda u B. L. GŽ-1973/00 od 12. 12. 2001. godine, na sjednici održanoj 16. 6. 2006. godine donio je

P R E S U D U

Revizija se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u B. L. P-2210/99 od 06. 09. 2000. godine obavezana je tužena da isplati svim tužiteljima po 8 000,00 KM na ime naknade nematerijalne štete, duševnog bola zbog gubitka supruga, odnosno oca, sa zakonskom zateznom kamatom od dana presuđenja do isplate, te da im naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1 800,00 KM.

Sa dijelom zahtjeva koji predstavlja razliku između dosuđenih i traženih iznosa tužitelji su odbijeni.

Presudom Okružnog suda u B. L. GŽ-1973/00 od 12. 12. 2001. godine žalba tužene je djelimično uvažena i prvostepena presuda preinačena utoliko što je tužiteljici M. M. dosuđeni iznos snižen na 7 000,00 KM, dok je u ostalom dijelu žalba tužene odbijena i prvostepena presuda potvrđena.

Protiv drugostepene odluke tužena je blagovremeno izjavila reviziju zbog pogrešne primjene materijalnog prava i predložila da se pobijana presuda „preinači i novčani iznos dosuđen na ime nematerijalne štete snizi“.

Tužitelji nisu odgovorili na reviziju, niti se o istoj izjasnio R. J. T.

Revizija nije osnovana.

Kod nesporne činjenice da je suprug, odnosno otac tužitelja, N. M. poginuo 27.7. 1992. godine, kao pripadnik VRS – nižestepeni sudovi su s pravo našli da za štetu, koju trpe tužitelji, u vidu duševnog bola zbog gubitka bliskog srodnika, odgovara tužena po principu kauzaliteta (uzročnosti), jer je organizovala obavljanje opasne djelatnosti za čije vršenje je mobilisala pravnog prednika tužitelja, koji je tom prilikom poginuo.

Ovakav stav je ispravno temeljen na odredbi člana 154., 173. i 174. Zakona o obligacionim odnosima ("Sl. list SFRJ", br. 29/78, 39/85 i 57/89, te "Sl. glasnik R. S.", br. 17/93, 3/96 i 39/03 – dalje: ZOO), a ne napada se ni revizijom tužene.

Tužena ne spori pravo tužiteljima na pravičnu naknadu za trpljenje duševnog bola zbog gubitka bliskog srodnika (član 201. stav 1. ZOO).

Prigovara samo visini dosuđenog iznosa po ovom osnovu.

Ovaj prigovor međutim, nije osnovan.

Dosuđeni iznosi na ime naknade nematerijalne štete, po ocjeni ovoga suda, uzimajući u obzir sve okolnosti koje određuju visinu pravične naknade, a propisani su odredbom člana 200. ZOO, nisu previsoki.

Naime, suprug, odnosno otac tužitelja, pokojni Nedo, poginuo je u vrijeme kada je imao samo 39 godina. Živio je zajedno sa tužiteljima. Prvotuziteljica je ostala sama sa nejakom djecom. Računala je na pomoć i podršku

supruga, na čijoj mladosti, zdravlju i radu je s pravom temeljila očekivanje mirne i sigurne budućnosti. Njegova djeca, Ž. i Ž. s pravom su očekivali svu moguću njegu, podršku i staranje.

Sve je to imalo za rezultat trpljenje ogromnog duševnog bola koji se, s obzirom na okolnosti (djeca imala samo 13 i 7 godina) kod tužitelja s vremenom ne može smanjiti nego uvećati, a što opravdava dosuđenu visinu naknade nematerijalne štete, pa i kod činjenice da tužitelji, eventualno, primaju porodičnu invalidninu (o čemu tužena nije pružila nikakvih dokaza), jer se davanja na ime porodične invalidnine zasnivaju na drugom osnovu i ne mogu biti od uticaja na pravo, niti na visinu naknade ovoga vida štete.

Dosuđeni iznosi nisu u nesaglasnosti sa dosadašnjom sudskom praksom iz ove oblasti, pa ni ovaj prigovor revidenta ne stoji.

Zbog izloženog reviziju je valjalo odbiti, kao neosnovanu, primjenom odredbe člana 393. Zakona o parničnom postupku ("Sl. list SFRJ", broj 4/77 do 35/91, te "Sl. glasnik R. S.", br. 17/93, 14/94 i 32/94) u vezi sa odredbom člana 456. stav 1. sada važećeg Zakona o parničnom postupku ("Sl. glasnik R. S.", br. 58/03, 85/03 i 74/05).

Predsjednik vijeća
Staka Gojković

Za tačnost opravka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić